

Ontwerpbesluit van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Horst aan de Maas

Intrekkingsverzoek Omgevingsvergunning

Adres

Hazenhorstweg 1-3, 5975 PA, Sevenum

Kenmerk

WABO-2018-0278 / 2022-004274

INHOUDSOPGAVE

1. ONTWERPBESLUIT OP INTEKKINGSVERZOEK	3
1.1. Verzoek	3
1.2. Besluit	3
1.3. Zienswijzen	4
2. PROCEDURE	5
2.1. Procesverloop	5
2.2. Overgangsrecht	5
2.3. Bevoegd gezag	5
2.4. Ontvankelijkheid en voorbereidingsprocedure	5
2.5. Bijbehorende stukken	6
3. HET VERZOEK EN DE BEOORDELING DAARVAN	7
3.1. De vergunning waarop het verzoek betrekking heeft	7
3.2. Het verzoek	7
3.3. De grondslag van uw verzoek	8
3.4. Beoordeling van uw verzoek tot intrekking	8
3.4.1. <i>Artikel 2.33, eerste lid, aanhef en onder b Wabo; best beschikbare technieken</i>	8
3.4.2. <i>Artikel 2.33, eerste lid, aanhef en onder d Wabo; ontoelaatbaar nadelige milieugevolgen</i>	10
3.5. Beoordeling van uw verzoek tot wijziging	11
3.5.1. <i>Artikel 2.30, eerste lid, en artikel 2.31, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wabo;</i>	11
3.5.2. <i>Artikel 2.31, tweede lid, aanhef en onder b, van de Wabo;</i>	12

1. ONTWERPBESLUIT OP INTEKKINGSVERZOEK

1.1. Verzoek

Bij brief van 11 april 2018 heeft u namens de heer [REDACTED], wonende aan de [REDACTED] ons verzocht om de op 30 augustus 2016 verleende omgevingsvergunning voor de inrichting Hazenhorstweg 1-3 te Sevenum in te trekken dan wel – subsidiair – deze te actualiseren:

Naam aanvrager:

Adres aanvrager:

Locatie activiteit(en):

Hazenhorstweg 1-3, Sevenum

Betreft:

Extern verzoek intrekken vergunning

Zaaknummer:

WABO-2018-0278 / 2022-004274

1.2. Besluit

Gelet op de overwegingen en motivering besluiten wij om uw verzoek voor zover dat strekt tot intrekking van de omgevingsvergunning af te wijzen. Het verzoek tot het actualiseren van de omgevingsvergunning op grond van artikel 2.31, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wabo wijzen wij toe in die zin dat wij een geurbeheersplan als bedoeld in BBT 12 van het Uitvoeringsbesluit voorschrijven. Het volgende voorschrift wordt toegevoegd aan de omgevingsvergunning van 15 oktober 2018 met kenmerk WABO-2014-0158:

"Voorschrift 3.2.9

a. Vergunninghouder moet een geurbeheersplan opstellen. Het geurbeheersplan moet een protocol bevatten over hoe aan de vergunde geurbelasting wordt voldaan. Dit protocol moet in ieder geval bevatten:

- een overzicht van de geurbronnen en wanneer piekmissies kunnen optreden;*
- de al genomen en nog te treffen maatregelen om geuremissies te voorkomen of verminderen.*
- de wijze van het opsporen van een geurbron;*
- een protocol waarin staat hoe wordt omgegaan met geurklachten; hierin dienen ook acties te staan om adequaat te reageren;*
- een jaarlijkse evaluatie van geurincidenten en genomen maatregelen;*
- een jaarlijkse evaluatie van veranderingen in het management die effect hebben op geur;*
- een geurmonitoring zoals bedoeld in BBT 26.*

b. Vergunninghouder betreft omwonenden (zoals bedoeld onder sub c) bij het opstellen van het onder a genoemde protocol. Concreet betekent dit dat de vergunninghouder verplicht is om:

- de omwonenden tijdig te informeren over het op te stellen protocol en de wijze waarop zij in de gelegenheid worden gesteld om hun inspraakreactie te geven op het protocol;*
- de omwonenden ook daadwerkelijk én aantoonbaar in de gelegenheid te stellen om input te leveren op het protocol;*
- in het protocol te beschrijven op welke wijze de omgeving is betrokken en welke input is geleverd, én*
- gemotiveerd aan te geven in een toelichting bij het protocol in hoeverre en op welke wijze de door de omwonenden gegeven input al dan niet is meegenomen in het protocol.*

c. Als omwonenden worden aangemerkt de bewoners van de geurgevoelige objecten binnen een straal van 250 meter vanaf de inrichtingsgrens, zoals aangegeven in bijlage 5 bij dit besluit.

d. Het protocol moet door vergunninghouder binnen 3 maanden na inwerkingtreding van dit besluit bij het college van burgemeester en wethouders van Horst aan de Maas ter goedkeuring worden ingediend. Na goedkeuring door het college van burgemeester en wethouders moet het protocol binnen 2 weken worden uitgevoerd.

e. Het protocol is een flexibel document dat – uitsluitend na goedkeuring door het bevoegd gezag – door vergunninghouder, voor zover noodzakelijk, kan worden bijgesteld.”

De inhoudelijke overwegingen en motivering van ons ontwerpbesluit zijn in hoofdstuk 3 van dit besluit opgenomen.

1.3. Zienswijzen

Iedereen kan tegen het ontwerpbesluit met ingang van de datum van de terinzagelegging gedurende 6 weken een zienswijze indienen bij het college van burgemeester en wethouders, postbus 6005, 5960 AA te Horst. Een zienswijze kan ook mondeling worden ingebracht. Daarvoor dient een afspraak te worden gemaakt. Alle ingediende zienswijzen wegen mee bij de definitieve besluitvorming op het intrekkingverzoek.

Horst, 4 november 2025

namens Burgemeester en Wethouders van Horst aan de Maas,

drs. R.W.M. Blommers
Teamhoofd Omgeving

2. PROCEDURE

2.1. Procesverloop

Bij brief van 11 april 2018 heeft u namens [REDACTED] ons verzocht om de op 30 augustus 2016 verleende omgevingsvergunning voor de inrichting Hazenhorstweg 1-3 te Sevenum in te trekken dan wel – subsidiair – deze te actualiseren. Wij zullen ons besluit op uw verzoek hierna toelichten. Vooraf schetsen wij de relevante achtergronden, voor zover hier van belang.

De vergunning waarvan intrekking en subsidiair actualisatie is verzocht, is naar aanleiding van een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Afdeling) bij besluit van 15 oktober 2018 gewijzigd. De betreffende uitspraak betreft de uitspraak van 25 juli 2018 (ECLI:NL:RVS:2018:2395). Vervolgens heeft de Afdeling in haar uitspraak van 11 december 2019 (ECLI:NL:RVS:2019:4189) het betreffende besluit in stand gelaten. Gelet hierop beschouwen wij uw intrekkingverzoek en het subsidiaire actualiseringsverzoek als een verzoek tot intrekking/actualisering van de vergunning van 15 oktober 2018. Uw verzoek is om de omgevingsvergunning volledig in te trekken, dan wel de vergunning zodanig te wijzigen dat de vergunde bedrijfsvoering tenminste voldoet aan de wettelijke eisen zoals deze volgen uit de Wet geurhinder en veehouderij, gebaseerd op de meest actuele milieu-inzichten.

Bij besluit van 2 maart 2020 hebben wij uw verzoek tot het intrekken van de omgevingsvergunning geweigerd.

U bent tegen dit besluit in beroep gegaan bij de rechtbank Limburg. Op 5 juli 2021 verklaarde de rechtbank Limburg dit beroep gegrond.¹ De rechtbank overwoog dat in het besluit van 2 maart 2020 ten onrechte niet is beoordeeld of de inrichting ontoelaatbaar nadelige gevolgen voor het milieu veroorzaakt. De rechtbank vernietigde daarom het besluit van 2 maart 2020. In de Afdelingsuitspraak van 21 juni 2023² is de uitspraak van de rechtbank Limburg in stand gelaten. De Afdeling overwoog in haar uitspraak eveneens dat ten onrechte niet is beoordeeld of de geurbelasting die zal optreden in de omgeving van de inrichting ontoelaatbaar nadelig zal zijn. Volgens de Afdeling volgt uit het besluit van 2 maart 2020 niet duidelijk aan welke intrekkinggronden van de Wabo is getoetst. In zoverre was het besluit ondeugdelijk gemotiveerd.

Naar aanleiding van de uitspraken van de rechtbank Limburg en de Afdeling hebben wij het verzoek tot intrekking en actualisering van de omgevingsvergunning opnieuw beoordeeld. In paragraaf 2 leest u hoe wij uw verzoek hebben beoordeeld aan de hand van de toepasselijke intrekking- en wijzigingsgronden van de Wabo.

2.2. Overgangsrecht

Uw verzoek tot intrekking is ingediend vóór 1 januari 2024. Op basis van artikel 4.3 van de Invoeringswet Omgevingswet is daarom het oude recht (o.a. de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht) van toepassing.

2.3. Bevoegd gezag

De hoofdactiviteit van de inrichting Hazenhorstweg 1-3 te Sevenum, waarop uw verzoek betrekking heeft, is genoemd in categorie 8 van onderdeel C van bijlage 1 bij het Bor. Gelet hierop is sprake van een omgevingsvergunningplichtige inrichting waarop de Wabo van toepassing is. Verder is binnen deze inrichting sprake van de aanwezigheid van een IPPC-installatie, onder meer omdat meer dan 2.000 vleesvarkens zijn vergund. Burgemeester en wethouders van Horst aan de Maas zijn het bevoegde gezag ten aanzien van het ingediende intrekking- en actualiseringsverzoek.

2.4. Ontvankelijkheid en voorbereidingsprocedure

Het verzoek is op een correcte wijze bij ons ingediend en bevat voldoende informatie voor een goede beoordeling daarvan. Aangezien u nog steeds woonachtig bent aan [REDACTED], wordt u nog steeds als belanghebbende aangemerkt. Het intrekkingverzoek is in zoverre ontvankelijk.

¹ Rb. Limburg 5 juli 2021, ECLI:NL:RBLIM:2021:5341.

² AbRS 21 juni 2023, ECLI:NL:RVS:2023:2418.

Omdat de omgevingsvergunning, waarop het verzoek betrekking heeft, met toepassing van de uitgebreide voorbereidingsprocedure (par. 3.3 van de Wabo) tot stand is gekomen, wordt conform artikel 3.15 van de Wabo ook het besluit op een verzoek tot intrekking/wijziging volgens deze procedure voorbereid. Dit houdt in dat deze besluitvormingsprocedure overeenkomstig het bepaalde in artikel 3.10 van de Wabo wordt uitgevoerd.

2.5. Bijbehorende stukken

1. Verzoek tot intrekking/wijziging d.d. 11 april 2018
2. Besluit op intrekkingverzoek d.d. 2 maart 2020
3. Uitspraak Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 21 juni 2023
4. Geurberekening vergunde situatie
5. Kaart met straal van 250 meter rondom inrichtingsgrens m.b.t. geurbeheersplan

3. HET VERZOEK EN DE BEOORDELING DAARVAN

3.1. De vergunning waarop het verzoek betrekking heeft

Het intrekking- en actualiseringsverzoek richt zich tegen de op 30 augustus 2016 (lees: 15 oktober 2018) verleende omgevingsvergunning voor de inrichting aan de Hazenhorstweg 1-3 te Sevenum. Deze omgevingsvergunning is verleend voor de volgende dieraantallen en huisvestingssystemen:

Stal	Diercategorie / huisvestingssysteem	Aantal dieren	Ammoniakemissie		Geuremissie		Fijn stofemissie	
			emissie- factor Ammoniak (kg/jaar)	Totale ammoniak emissie (kg/jaar)	emissie- factor geur (OUE/s)	Totale geur emissie (OUE/s)	emissie factor fijn stof (gr/jr)	Totale fijn stof emissie (kg/jaar)
1/6/7	Volwassen paarden (K 1.100)	133	5,0	665,00	-	-	0	0
2	Vleesvarkens (D 3.2.15.1)	704	0,45	316,80	16,1	11334,4	31	21,82
2	Gesp. biggen (D 1.1.15.1)	240	0,10	24,00	5,5	1320,0	15	3,60
4	Opfokzeugen (D 3.100)	103	3,00	309,00	23,0	2369,0	153	15,76
4	Guste/dr. zeugen (D 1.3.11)	310	0,21	65,10	13,1	4061,0	113	27,12
4	Guste/dr. zeugen (D 1.3.101)	48	4,2	201,60	18,7	897,6	175	8,40
5	Gesp. biggen (D 1.1.3)	540	0,15	81,00	5,4	2916,0	56	30,24
5	Gesp. biggen (D 1.1.3)	900	0,15	135,00	5,4	4860,0	56	50,40
5	Kraamzeugen (D 1.2.100)	126	8,3	1045,80	27,9	3515,4	160	20,16
5	Gesp. biggen (D 1.1.100)	180	0,69	124,20	7,8	1404,0	74	13,32
5	Guste/dr. zeugen (D 1.3.101)	66	4,2	277,20	18,7	1234,2	175	11,55
5	Opfokzeugen (D 3.2.1)	14	4,5	63,00	23,0	322,0	153	2,14
5	Beren (D 2.100)	2	5,5	11,00	18,7	37,4	180	0,36
7	Schapen (B 1.100)	55	0,7	38,50	7,8	429,0	0	0
8	Vleesvarkens (D 3.2.15.1)	1800	0,45	810,00	16,1	28980,0	31	55,80
Totaal				4167,20		63680,0		268,59

3.2. Het verzoek

Bij brief van 11 april 2018 heeft u namens [REDACTED] verzocht de omgevingsvergunning in te trekken, dan wel de vergunning zodanig te wijzigen dat de vergunde bedrijfsvoering tenminste voldoet aan de wettelijke eisen van de Wet geurhinder en veehouderij, gebaseerd op de meest actuele milieu-inzichten.

De verleende vergunning van 15 oktober 2018 heeft (onder meer) betrekking op de gecombineerde luchtwassysteem (BWL 2006.14.V2). Aan dit luchtwassysteem werd bij het verlenen van de omgevingsvergunning een geuremissiereductie van 70% toegeschreven. Dit kwam volgens de Regeling geurhinder en veehouderij (Rgv) overeen met een geuremissiefactor van 6,9 OUE/s/dier.

In uw intrekkingverzoek geeft u aan dat deze geuremissiefactor niet juist blijkt te zijn. In uw verzoek verwijst u in dit kader naar een brief van 3 april 2018 van de Staatssecretaris [REDACTED] aan de voorzitter van de Tweede Kamer, waarmee de aanpassing van de emissiefactor van combiwassers is aangekondigd, omdat gebleken is dat de geurreductie van de combiwassers lager is dan gedacht.

Op 20 juli 2018 is de "Regeling van de Staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat, van 17 juli 2018, nr. IENW/BSK-2018/147628, tot wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij en de Regeling geurhinder en veehouderij (wijzigingen rendement geur voor bepaalde luchtwassystemen en periodieke actualisatie emissiefactoren voor ammoniak en geur)" in werking getreden.³ In deze regeling worden de geurreductiepercentages van gecombineerde luchtwassystemen in afwachting van nader onderzoek voorlopig

³ Stc. 2018, 39679.

gelijk gesteld aan die van enkelvoudige luchtwassystemen. Voor het type luchtwassysteem BWL 2006.14 heeft dit tot gevolg dat bij de geuremissiefactor niet langer wordt uitgegaan van een geurreductie van 70%, maar van 30%.

In uw verzoek stelt u dat de geurreductie van de gecombineerde luchtwassers ernstig is overschat. Dit leidt volgens u tot ernstige geuroverlast. U geeft aan dat door de nieuwe emissiefactoren de geuremissie van de nieuwe stal twee keer zo hoog is. U stelt dat er niet gerekend had mogen worden met de geuremissiefactor die aan het luchtwassysteem BWL 2006.14 werd toegeschreven, en dat de omgevingsvergunning om die reden niet ongewijzigd in stand kan blijven.

Afgaande op uw verzoek, ziet uw verzoek op het onderdeel milieu van de omgevingsvergunning (artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e van de Wabo).

3.3. De grondslag van uw verzoek

In uw verzoek geeft u niet aan op welke wettelijke grondslag u verzoek is gebaseerd. Uit de inhoud en strekking van uw verzoek leidt het college af dat het verzoek is gebaseerd op de volgende grondslagen:

Intrekkingsgronden

- 1) artikel 2.33, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wabo;
- 2) artikel 2.33, eerste lid, aanhef en onder d, van de Wabo;

De overige in artikel 2.33, eerste lid, van de Wabo genoemde intrekkingsgronden zijn hier – mede gelet op de strekking van uw intrekkingsverzoek – niet relevant.

Wijzigingsgronden

- 1) artikel 2.30, eerste lid, van de Wabo en artikel 2.31, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wabo;
- 2) artikel 2.31, tweede lid, aanhef en onder b, van de Wabo.

Wij zullen hierna per grondslag beoordelen of er aanleiding bestaat om de betreffende omgevingsvergunning in te trekken dan wel te wijzigen.

3.4. Beoordeling van uw verzoek tot intrekking

3.4.1. Artikel 2.33, eerste lid, aanhef en onder b Wabo; best beschikbare technieken

Artikel 2.33, eerste lid, van de Wabo somt de gevallen op waarin het bevoegd gezag de omgevingsvergunning milieu moet intrekken. Intrekking is aan de orde indien met toepassing van de actualiseringsplicht (en daarmee samenhangende aanscherping van de vergunningvoorschriften) niet bereikt kan worden dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast (artikel 2.33, eerste lid, aanhef en onder b, gelezen in samenhang met van artikel 2.31, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wabo). Deze bepaling sluit aan bij artikel 2.14, eerste lid onderdeel c, onder 1°, van de Wabo waarin is bepaald dat het bevoegd gezag bij het beslissen op een aanvraag om omgevingsvergunning voor een inrichting in ieder geval in acht neemt dat de voor de inrichting of het mijnbouwwerk in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast.

De kernvraag is of de betrokken inrichting voor geur de BBT toepast. Voor het antwoord op deze vraag is relevant dat het Besluit emissiearme huisvesting (Beh) maximale ammoniakemissiewaarden voor huisvestingssystemen bevat. Deze ammoniakemissiewaarden zijn gesteld met oog op de toepassing van de BBT. Uit rechtspraak van de Afdeling volgt dat er sprake is van toepassing van BBT wanneer de maximale emissiewaarden uit het Beh niet worden overschreden. Met andere woorden: de BBT worden toegepast als aan het Beh wordt voldaan. Het voorgaande is ook voor geur relevant, omdat volgens vaste rechtspraak van

de Afdeling voor geur sprake is van de toepassing van BBT indien voor ammoniak wordt voldaan aan het Beh. Wij wijzen ter illustratie naar de volgende Afdelingsuitspraak:⁴

"20.1. Uit de stukken blijkt dat wat betreft de ammoniakemissie uit de stallen wordt voldaan aan de maximale emissiewaarden uit het Besluit huisvesting. [appellant sub 3] heeft dit niet gemotiveerd bestreden. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 28 juli 2010 in zaak nr. 200908940/1/M2), blijkt uit de toelichting bij het Besluit huisvesting (Stb. 2005, 657, blz. 15 en 16) dat de in bijlage 1 van dat besluit gestelde maximale emissiewaarden zijn gebaseerd op een uitgebreide beoordeling van de vraag welke van de in de bedrijfstak gangbare en toepasbare huisvestingsystemen kunnen worden beschouwd als een beste beschikbare techniek. Wanneer aan de maximale emissiewaarde wordt voldaan, moet daarom het huisvestingsstelsel worden geacht te behoren tot de bij het opstellen van het Besluit huisvesting als beste beschikbare techniek geïdentificeerde huisvestingsystemen. Dit brengt mee dat het bevoegd gezag er bij het verlenen van een vergunning voor een veehouderij van moet uitgaan dat wanneer de huisvestingsystemen waarop het Besluit huisvesting van toepassing is voldoen aan de in deze algemene maatregel van bestuur gestelde eisen, tevens wordt voldaan aan het vereiste dat de geuremissie van het huisvestingsstelsel moet overeenkomen met toepassing van de beste beschikbare technieken."

In dit geval voldoet de vergunde situatie aan het Beh. In de onderstaande tabel is de vergunde situatie getoetst aan het Beh⁵:

Stalnr.	Dier-categorieën	Huisvestings-systeem	Aantal dieren	Emissie-factor stalsysteem (aanvraag)	Max. emissie-waarde	Totale NH ₃ -emissie (aanvraag)	NH ₃ -emissie o.b.v. max. emissie-waarde	Voldoet ?
1/6/7	Volw. paarden (K1.100)	traditioneel	133	5,0	n.v.t.	(665,00)	n.v.t.	n.v.t.
2	Vleesvarkens (D3.2.15.1)	BWL 2006.14.V1	704	0,45	1,6	316,80	1126,40	Ja
2	Gesp. biggen (D1.1.15.1)	BWL 2006.14.V1	240	0,10	0,21	24,00	50,40	Ja
4	Opfokzeugen (D3.100)	Traditioneel	103	3,00	1,6	309,00	164,80	Nee*
4	G./dr. zeugen (D1.3.11)	BWL 2007.05.V4	310	0,21	2,6	65,10	806,00	ja
4	G./dr. zeugen (D1.3.101)	Traditioneel	48	4,2	2,6	201,60	124,80	Nee
5	Gesp. biggen (D1.1.3)	BWL 2006.07	540	0,15	0,21	81,00	113,40	Ja
5	Gesp. biggen (D1.1.3)	BWL 2006.06	900	0,15	0,21	135,00	189,00	Ja
5	Kraamzeugen (D1.2.100)	Traditioneel	126	8,3	2,9	1045,80	365,40	Nee*
5	Gesp. biggen (D1.1.100)	traditioneel	180	0,69	0,21	124,20	37,80	Nee*
5	G./dr. zeugen (D1.3.101)	traditioneel	66	4,2	2,6	277,20	171,60	Nee*
5	Opfokzeugen (D3.2.1)	traditioneel	14	4,5	1,6	63,00	22,40	Nee*
5	Beren (D2.100)	traditioneel	2	5,5	n.v.t.	(11,00)	n.v.t.	n.v.t.
7	Schape (B1.100)	traditioneel	55	0,7	n.v.t.	(38,50)	n.v.t.	n.v.t.
8	Vleesvarkens (D3.2.15.1)	BWL 2006.14.V1	1800	0,45	1,5	810,00	2700,00	Ja
Totaal aangevraagde NH ₃ -emissie (excl. paarden, schape en beren)						3452,70		
Totale NH ₃ -emissie o.b.v. maximale emissiewaarde							5872,00	

* In verband met intern salderen wordt traditionele huisvesting in die stal op grond van de Wav en het Besluit huisvesting toegestaan.

⁴ AbRS 3 juli 2013, ECLI:NL:RVS:2013:114. Zie verder AbRS 1 juli 2009, ECLI:NL:RVS:2009:BJ1142, r.o. 2.3.4 en AbRS 24 juli 2019, ECLI:NL:RVS:2019:2522, r.o. 5.1.

⁵ Tabel 6 bij de omgevingsvergunning van 15 oktober 2018.

Op basis van intern salderen blijft de totale ammoniakemissie ruimschoots onder het emissieplafond. Daarmee wordt ruimschoots voldaan de ammoniakemissiewaarden van het Beh en is voor (onder meer) geur sprake van de toepassing van BBT.

Wij zien in dit specifieke geval echter aanleiding om de omgevingsvergunning te wijzigen door een geurbeheersplan voor te schrijven. Dit lichten wij toe in paragraaf 3.5.1.

Kortom: in de vergunde situatie worden de BBT toegepast om geurhinder te beperken. Er bestaat om die reden geen aanleiding om de omgevingsvergunning op grondslag van artikel 2.33, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wabo in te trekken.

3.4.2. Artikel 2.33, eerste lid, aanhef en onder d Wabo; ontoelaatbaar nadelige milieugevolgen

Op grondslag van artikel 2.33, eerste lid, aanhef en onder d, van de Wabo trekt het bevoegd gezag een omgevingsvergunning in indien de inrichting ontoelaatbaar nadelige gevolgen voor het milieu veroorzaakt en de aanscherping van de vergunningvoorschriften (met toepassing van artikel 2.31 van de Wabo) daarvoor redelijkerwijs geen oplossing biedt.

Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling moeten de toegestane milieugevolgen dermate ernstig zijn, dat zij niet slechts als ongewenst, maar zonder meer als ontoelaatbaar moeten kunnen worden aangemerkt. Hiervoor is niet doorslaggevend of de omgevingsvergunning in het belang van de bescherming van het milieu al dan niet opnieuw zou kunnen worden verleend. Verder is van belang dat het college beoordelingsruimte heeft bij de beantwoording van de vraag of zich ontoelaatbaar nadelige gevolgen voor het milieu voordoen. Naar ons oordeel is in dit geval geen sprake is van ontoelaatbaar nadelige gevolgen voor het milieu. Daarvoor achten wij het volgende van belang.

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) bevat het exclusieve toetsingskader voor de beoordeling van geurhinder van veehouderijen (voor de verlening van omgevingsvergunningen voor de activiteit milieu). Relevant is dat de Wgv het bevoegd gezag de bevoegdheid geeft om - binnen een bepaalde bandbreedte - bij gemeentelijke geurverordening af te wijken van de geurnormen van de Wgv. In dit geval liggen de locatie en de daaromheen gelegen geurgevoelige objecten buiten de bebouwde kom en binnen een concentratiegebied. Artikel 6, eerste lid, van de Wgv geeft aan welke voorgrondbelasting buiten de bebouwde kom en in een concentratiegebied maximaal aanvaardbaar zou kunnen zijn. Volgens dit artikel zou onder omstandigheden maximaal 35 ouE/m³ aanvaardbaar kunnen zijn. Deze grens is relevant voor de vraag wanneer sprake is van ontoelaatbare nadelige gevolgen (lees: milieugevolgen die zo ernstig zijn dat zij niet alleen als ongewenst, maar zonder meer als ontoelaatbaar nadelig kunnen worden aangemerkt).

Met een geurberekening heeft het college onderzocht of deze bovengrens wordt overschreden (bijlage 4). Uit geurberekeningen volgt dat de geurbelasting op omliggende woningen varieert van 3,9 ouE/m³ bij de woning aan de Vorst 8 tot maximaal 20,8 ouE/m³ bij de woning aan de Broek 13. De geurbelasting ter plaatse van de woning aan Broek 9 bedraagt maximaal 14,8 ouE/m³. Met een maximale geurbelasting van 20,8 ouE/m³ wordt ruimschoots onder de bovengrens van 35 ouE/m³ gebleven.

NB: voor de beoordeling of sprake is van ontoelaatbaar nadelige milieugevolgen is ook rekening gehouden met de achtergrondbelasting. De achtergrondbelasting op de omgeving varieert tussen 4 ouE/m³ en 21 ouE/m³. De voorgrondbelasting bedraagt ten minste de helft van de achtergrondbelasting (zie hierboven). Daarmee is de voorgrondbelasting maatgevend.

Ten overvloede merken wij nog het volgende op.

Op grond van artikel 3, vierde lid, van de Wgv (de zogenoemde 50/50-regeling) moest een omgevingsvergunning worden verleend als bij toepassing van één of meerdere geurreducerende maatregelen in een overbelaste situatie, de helft van de geurreductie toekomt aan het verminderen van de geurbelasting. In dit specifieke geval is de vergunde situatie vergund met toepassing van artikel 3, vierde lid, Wgv, waardoor de omgevingsvergunning verleend moest worden. Daarbij is relevant dat in de voorheen vergunde situatie reeds sprake was van een overbelaste situatie.

Gelet op het voorgaande concluderen wij dat ook uit oogpunt van algemeen aanvaarde milieutechnische inzichten er geen sprake is van ontoelaatbaar nadelige milieugevolgen.

3.5. Beoordeling van uw verzoek tot wijziging

3.5.1. Artikel 2.30, eerste lid, en artikel 2.31, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wabo;

Op grond van artikel 2.30, eerste lid, van de Wabo zijn wij als bevoegd gezag gehouden om regelmatig te bezien of de voorschriften die aan een omgevingsvergunning zijn verbonden, nog toereikend zijn gezien de ontwikkelingen op het gebied van de technische mogelijkheden tot bescherming van het milieu en de ontwikkelingen met betrekking tot de kwaliteit van het milieu. Artikel 2.31, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wabo bevat een actualiseringsplicht voor het bevoegd gezag indien uit het in artikel 2.30, eerste lid, van de Wabo bedoelde onderzoek is gebleken dat de aan de omgevingsvergunning verbonden voorschriften niet meer toereikend zijn.

Ten aanzien van de technische ontwikkelingen tot bescherming van het milieu merken wij allereerst op dat, anders dan u stelt, de tegenvallende geurreductie van combiluchtwassers geen grond vormt om de omgevingsvergunning te wijzigen. Uit vaste rechtspraak van de Afdeling⁶ volgt dat een nieuw inzicht over de effectiviteit van een bepaalde techniek niet is aan te merken als een technische ontwikkeling in de zin van artikel 2.31, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wabo. Een gewijzigd inzicht over de geurreductie van luchtwassers verandert immers niets aan de techniek. Wij zien op dit punt geen aanleiding om de omgevingsvergunning te wijzigen.

Verder is relevant dat, zoals aangegeven in paragraaf 3.4.1, in de vergunde situatie reeds BBT wordt toegepast om geurhinder te beperken. In zoverre worden al de beste technieken toegepast voor de reductie van geur. Echter, in dit concrete geval zien wij aanleiding om een geurbeheersplan als bedoeld in het Uitvoeringsbesluit (EU) 2017/302 van de Europese Commissie van 15 februari 2017 (hierna: 'het Uitvoeringsbesluit') voor te schrijven. Wij lichten dit toe.

In het Uitvoeringsbesluit is als BBT 12 een geurbeheersplan voorgeschreven. In het Uitvoeringsbesluit is het volgende hierover vermeld:⁷

"BBT 12. Om geuremissies van een boerderij te voorkomen of, indien dat niet haalbaar is, te verminderen, is de BBT, als onderdeel van het milieubeheersysteem (zie BBT 1), een geurbeheersplan opzetten, uitvoeren en regelmatig evalueren met daarin de volgende elementen:

- i. een protocol met passende acties en tijdschema's;*
- ii. een protocol voor de monitoring van geur;*
- iii. een protocol voor de reactie op geconstateerde geurhinder;*

⁶ AbRS 15 januari 2020, ECLI:NL:RVS:2020:108, r.o. 10.1. Zie verder AbRS 16 november 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3300, r.o. 2, in combinatie met Rb. Gelderland 30 november 2020, ECLI:NL:RBGEL:2020:6542, r.o. 6.2.

⁷ Paragraaf 1.9 van het Uitvoeringsbesluit.

- iv. *een programma voor de voorkoming en eliminatie van geur om bijvoorbeeld de bron(nen) op te sporen, de geuremissies te monitoren (zie BBT 26), de bijdragen van de bronnen te karakteriseren en maatregelen voor de eliminatie en/of vermindering van geuremissies te nemen;*
- v. *een herziening van de historische geurincidenten en corrigerende maatregelen en de verspreiding van kennis over geurincidenten.*

De bijbehorende monitoring is te vinden in BBT 26.”

Volgens het Uitvoeringsbesluit is BBT 12 alleen toepasbaar in gevallen waar geurhinder bij gevoelige receptoren wordt verwacht en/of is onderbouwd. Uit vaste rechtspraak van de Afdeling volgt dat indien wordt voldaan aan de Wgv, BBT 12 in beginsel niet toepasbaar is.⁸ Wij stellen vast dat in het onderhavige geval sprake is van een overschrijding van de normen van artikel 3, eerste lid, van de Wgv. De geurbelasting ter plaatse van de woning aan Broek 9 bedraagt maximaal 14,8 ouE/m³. Daarmee wordt de norm van 14,0 ouE/m³ uit artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wgv overschreden.

Wij vinden verder van belang dat er een lange historie van klachten bestaat over de geurhinder van deze locatie. Gelet daarop kan in dit geval geurhinder bij gevoelige receptoren worden verwacht.

Kortom: wij achten BBT 12 van toepassing en schrijven daarom een geurbeheersplan voor. Voor het concrete voorschrift dat wij aan de omgevingsvergunning verbinden, verwijzen wij naar het dictum van dit besluit.

Tot slot moeten wij beoordelen of de voorschriften van de omgevingsvergunning nog toereikend zijn gelet op de ontwikkeling van de kwaliteit van het milieu. In dat kader merken wij op dat door gewijzigde geuremissiefactoren geen sprake is van een ontwikkeling van de kwaliteit van het milieu. Na het verlenen van de omgevingsvergunning blijkt de geurbelasting hoger te zijn dan aanvankelijk gedacht. Dat is echter geen ontwikkeling van de kwaliteit van het milieu, maar nieuwe inzichten in de werking van technieken.

Wij zien op basis van het voorgaande aanleiding om de omgevingsvergunning op grond van artikel 2.30, eerste lid, en artikel 2.31, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wabo te wijzigen door een geurbeheersplan als bedoeld in BBT 12 van het Uitvoeringsbesluit voor te schrijven.⁹

3.5.2. Artikel 2.31, tweede lid, aanhef en onder b, van de Wabo;

Op grond van artikel 2.31, tweede lid, aanhef en onder b, van de Wabo kan het bevoegd gezag een omgevingsvergunning ambtshalve wijzigen als dat in het belang van de bescherming van het milieu is. Dit betreft een discretionaire bevoegdheid waarbij het college beoordelingsruimte heeft. Ten gevolge van de toepassing van artikel 2.31 van de Wabo mag geen andere inrichting ontstaan dan waarvoor vergunning is aangevraagd.¹⁰ Dit betekent dat voorschriften die de vergunninghouder dwingen tot het treffen van maatregelen die zó ingrijpend zijn dat de grondslag van de aanvraag wordt verlaten – met andere woorden: de aanvankelijk door de vergunninghouder aangevraagde situatie strookt niet meer met de nieuwe situatie – niet zijn toegestaan.

Het college heeft onderzocht of er in dit geval aanleiding is om van deze bevoegdheid gebruik te maken. Hierbij heeft het college beoordeeld of de vergunde inrichting voldoet aan BBT. Zoals hiervoor is uiteengezet wordt in de inrichting BBT toegepast voor de reductie van geur. Verder is van belang dat bij een wijziging in

⁸ Zie onder meer AbRS 22 juli december 2020. ECLI:NL:RVS:2020:1741, r.o. 6.4 en AbRS 18 september 2024, ECLI:NL:RVS:2024:3758, r.o. 13.1.

⁹ Voor de formulering van de voorschriften voor het geurbeheersplan sluiten wij (deels) aan bij de formulering die de rechtbank Oost-Brabant hanteert in een uitspraak van 4 oktober 2022, ECLI:NL:ROBR:2022:4412.

¹⁰ AbRS 20 maart 2002, M en R 2002, 136k; AbRS 4 februari 2004, M en R 2004, 45; AbRS 31 augustus 2005, Gst. 2005, 7175.

het belang van de bescherming van het milieu, de grondslag van de aanvraag niet mag worden verlaten. In dat verband kan het college bijvoorbeeld de omgevingsvergunning niet zodanig wijzigen dat een stal buitengebruik wordt gesteld.¹¹

Om die reden zien wij, op grond van artikel 2.31, tweede lid, aanhef en onder b, van de Wabo, af van het wijzigen van de omgevingsvergunning.

¹¹ Zie AbRS 7 mei 2014, ECLI:NL:RVS:2014:1619, r.o. 9.1.